

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Triumful cauzei noastre.

„Cel mai mare dușman al statului ungar este șovinismul prigonitor“. Așa le spune atotputernicilor noștri o foaie germană, advertisându-i, să încete cu procesele politice, cu temnița și confiscările, căci nu prin acestea, ci numai prin bunăvoință și dreptate se poate rezolva cestiunea naționalităților, care este cestiunea vitală a regatului ungar.

Nu noi Românii le spunem aceste, și nici nu este măcar prieten recunoscut al Românilor cel-ce le spune. Din contră, este un organ, care în mod notoric totdeauna s'a arătat binevoitor Maghiarilor și foarte adese-ori l'am văzut apărând chiar actuala politică de stat dela Budapesta.

Și tocmai pentru aceea sunt de mare importanță spusese lui. Căci nu în interesul Românilor, ci în interesul statului ungar vorbește. Nu cauza românească voeste să o promoveze, ci garanția existenței și prosperării statului ungar o caută. Și garanția o găsește numai în rezolvarea dreaptă și binevoitoare a cestiunii naționalităților, care altcum ar se devină un izvor de serioase primejdii.

Constatate acestea, din punctul de vedere al statului ungar și de cătră un binevoitor al lui, nu exagerăm când zicem că ele constituie un netăgăduit triumf al cauzei noastre. Căci este deja un câștig imens pentru noi, când astfel se judecă în străinătate cauza noastră. Și că acest mod de judecată este deja general, se vede lămurit din nenumăratele voci de presă, dela ultima conferență națională încoace, care le-am înregistrat și le vom mai înregistra.

Ca triumful să fie desăvârșit, mai rămân numai, ca această judecată, unica mântuitoare, să străbată și în cercurile politice maghiare. Când va fi străbătut, atunci toată cestiunea, deși foarte grea și delicată, se resoalvă dela sine.

Durere însă, că de acest moment sîntem încă foarte departe. Adevărat, că s'a ivit deja și printre Maghiari câte un om cuminte, care a început să înțeleagă adevărul. Încă-colo s'a apucat și între ei câte cineva, care își dă cel puțin siliuța de a studia cestiunea naționalităților cu obiectivitate, cu scopul de a contribui în bună credință la rezolvarea ei pe cale sigură și naturală.

Dar' până astăzi acești bărbați, deși altcum de netăgăduită valoare, cum este d. e. dl Benedict Janosó, ale

cărui bune intenții, susținute cu multă cunoștință de cauză, am avut prilej să le recunoaștem, sînt adevărați corbi albi în cârdurile de cioare negre șoviniste, care continuă a domina opinia publică maghiară.

Și nu numai opinia publică, dar' și politica de guvernare este mereu inspirată, nu de spiritul dreptății și al bunăvoinței, ci de spiritul fanaticilor utopiști d'al de Beksics Gustav, de spiritul „șovinismului prigonitor“.

În loc de dreptate și bunăvoință, guvernul din Budapesta răspunde cu procurorul și cu temnița, celor-ce reclamă drepturile legitime ale nemaghiarilor, ear' societatea maghiară răspunde cu demolarea caselor și cu spargerea capetelor.

Dacă nu am fi patrioții sinceri care sîntem, aceste păcătoase deprinderi ale guvernului și ale societății maghiare, ar trebui să ne fie de-adreptul binevenite. Căci deși singuratici frați ai noștri au să suferă sub ele, paguba cea mare nu ni-o fac nouă, ci tocmai adversarilor noștri.

Cu cât mai mult vom suferi, cu atât mai mult va eși la lumină, că dreptatea pe partea noastră este, că alt mod de rezolvare a cestiunii naționalităților nu este, decât cel reclamat de noi, care singur este propriu a mulțumii pe toți și a satisface toate interesele bine înțelese ale patriei.

Și slavă Domnului, suferi știu fiii poporului românesc, când e vorba de mîmpa lor națiune! Nu numai temnița și averea, dar' după-cum s'a enunțat și în ultima conferență, și viața este gata ori-care luptător român să și-o jertfească pentru națiune!

Vom continua deci fără șovăire a persista în atitudinea ce ni-au precizat bărbății de încredere ai națiunii. Vom merge fără frică pe calea apucată, dând toate jertfele ce ni-se cer, căci scopul la care țintim se arată tot mai limpede și mai apropiat pe orizont.

Știm ce voim și din ceea-ce voim nimic nu putem lăsa. Dar' știe și lumea cea mare, că dorințele noastre sînt legitime și prea compatibile cu interesele țerii și ale monarhiei, și de aceea pe noi ne aproabă și nesprîjinește.

Așa stînd lucrurile, nu mai poate fi departe nici momentul triumfului desăvârșit al cauzei noastre. Dacă adversarii noștri vor înțelege măcar în oara a unsprezecea glasul timpului și al dreptății, cu atât mai bine pentru

ei. Nu noi vom fi aceia care se ne dușmănim sub toate împrejurările, nu noi vom proclama lupta de rasă, lupta de extirpare între popoare. Din contră am dori din toată inima să putem fi frați împreună, dacă Dumnezeu ni-a rînduit să trăim împreună pe același petec de pămînt.

Ear' dacă nu vor înțelege nici decum ce sînt datorii nu numai nouă și patriei, ci chiar lor înșiși, apoi fie și așa. Noi avem nestrămătată convingere, că tot vom triumfa, cu aprobarea tuturor popoarelor civilizate, fie chiar și în contra lor.

PRESA ITALIANĂ

despre

CESTIUNEA ROMÂNĂ.

Ziarele italiene continuă a se ocupa cu multă stăruință de cestiunea română, înregistrînd și comentînd toate aparițiunile în legătură cu această cestiune, mai ales înfățișînd cu vigoare toate actele de asuprire și violențare către le comite stăpînirea maghiară. Se serie astfel acum mult în presa italiană despre conferența națională ținută în acest oraș și despre Replica studenților români dela universitățile din monarhie, care Replica abia acum s'a putut distribui în Italia, din cauza earăși a unei fapte arbitrate a guvernului unguresc. Se știe că Replica a fost tipărită în limbile română, germană, franceză, engleză și italiană, pentru a fi distribuită în monarhie, precum și în România, Germania, Elveția, Anglia, Franța și Italia.

În toate aceste țeri admirabila lucrare a tinerimii noastre a și fost împărțită, afară decât în Italia. Exemplarele destinate pentru această țeară, fiind expedate din București de cătră tipograf, în Paris, spre a fi de acolo răspândite peste Alpi, au fost oprite în drum de guvernul unguresc, care călcînd în picioare regulile de drept internațional, a sequestrat lăzile cu Replica studenților, pe când treceau în transit prin Ungaria. A fost deci nevoie să se facă o nouă ediție italiană, care s'a executat de rîndul acesta chiar în Italia, așa ca guvernul maghiar să nu o poată confisca earăși. Zilele din urmă această nouă ediție a Replicii s'a împărțit în Italia, ale cărei ziare se ocupă cu multă bunăvoință de lucrarea tinerimii noastre și o comentează în termeni foarte calzi, înfățișînd după dreptate arbitrarea faptă a sequestrării sale în prima ediție.

„Corriere del Veneto“, care apare în Padova, anunțînd împărțirea Replicii în cameră și senatul Italiei, zice că:

„Această carte a produs cea mai adîncă impresiune asupra bărbaților politici italieni prin aceea că expune, ca înspăimîntătoare amănunte, toate serios documentate, persecuțiile și cruzimile neauzite care se comit contra unui popor legat de Italieni prin comunitatea de sânge și care prin civilizația sa, prin cultura sa, prin dragostea sa de pămîntul strămoșesc și prin devotamentul seu pentru aceea ce constituie naționalitatea sa, este vrednic de simpatia generală“.

După-ce face apoi istoricul faptelor relatate de noi mai sus, „Corriere del Veneto“ protestînd contra sequestrării în-țatei ediții italiene și contra dării în judecată a Replicii, încheie astfel:

„Cetînd această operă, te cuprinde o viuă durere pentru aspra soartă a fraților noștri din Ardeal, siliți să ducă o așa de grea luptă în apărarea naționalității lor, și nu poți să nu dorești din suflet ca însuși excesul persecuțiilor să grăbească pentru ei ziua mîntuirii“.

Un articol tot atât de favorabil cauzei noastre și tot din incidentul Replicii, publică ziarul „Il Veneto“, care vorbește într-același timp și despre toate prigonirile pe cale judecătorească pînă la ziaristilor noștri. Ziarul padovan încheie apoi astfel:

„Nemulțumirea a ajuns la culme acum între populațiunea română și atât la Viena cât și la Pesta ar trebui toți să înțeleagă ce primejdie mare prezintă pentru monarhia habsburgică și pentru însași pacea europeană o asemenea stare de lucruri. Triplei alianțe nu i-ar lipsi serioase motive de a interveni în favoarea celor persecutați, ba are chiar o imperioasă datorie să intervină, fiindcă Maghiarii urmînd pe aceeași cale, lucrează la constituirea unui element de disordine în centrul Europei, care va pute produce grave ciocniri, atunci când eroismul desperării va ridica pe cei apăsați și-i va face să scuture lanțurile unei atât de nedemne robii“.

Mai au asemenea articoli ziarele „Corriere della Sera“, „Gazzetta Piemontese“ și „La Riforma“, organul dlui Crispi, fost prima-ministru al Italiei, care publică în pagina primă, la loc de frunte, un foarte frumos articol despre Românii din Ungaria, care merită să fie reproduș în întregime. Eată-l:

„Telegraful ni-a anunțat închiderea conferenței din Sibiu, în care 200 reprezentanți ai Românilor din Ungaria și Transilvania, preșiați de Drul Rațiu, au discutat, în modul cel mai corect și mai legal, despre trista con-

știțiune creată poporului lor de cătră Maghiari și despre necesitatea de a rezista și mijloacele de a organiza, în marginile permise de constituțiune, această rezistență.

„Conferența, oprită dintru început, fu permisă apoi cu restrîngerii foarte severe. Astfel între alte măsuri restrictive, Românilor din România liberă nu li-se îngădui să asiste la conferență, și nici unei alte prese nu li-se permise de a asista și de a lua note despre cele petrecute afară decât presa maghiară.

„Poporul primii cu manifestații de entuziasmi speranță pe conducătorii sei și-i salută, când eșiră din conferență, după încheierea ei, cu imnul „Deșteaptă-te Române“.

„Dee acum Dumnezeu ca noua conferență din Sibiu să nu lase lucrurile tot așa cum le-a găsit! Dee Dumnezeu ca ea să nu mai provoace alte persecuții nouă! Dee Dumnezeu ca ea să n'aibă efectul conferenței ce anul trecut s'a mai ținut într-același oraș!

„Atunci două sute de delegați se întruniră și discutară lung, trei zile. Mai tîrziu apoi o delegație de 300 Români merșeră la Viena, ca să expună Împăratului tînguirile poporului lor. Dar' Maiestatea Sa nu primi pe delegați; ear' guvernul maghiar porni contra comitetului central al partidului român o cercetare judecătorească, acuzându-i de înaltă trădare.

„Preotul Lucaci, care făcuse un protest în contra unor acte vandalice comise de Maghiari contra președintelui partidului, după întoarcerea delegațiunii dela Viena, fu osîndit la un an de carceră, sub acuzarea că agităse la ură contra naționalităților, și acum lîngește în casematele dela Sătmar.

„Un alt proces, tot pentru înaltă trădare, a fost intentat contra autorilor unei Replicii, care a fost împrăștiată în Europa în mii de exemplare, și pe care o am acum înaintea ochilor.

„Tinerimea academică din București împărțise în lumea civilisată, acum un an și mai bine, un Memoriu despre starea Românilor din Ardeal și Ungaria.

„Studenții din Budapesta și Cluj arșeră, cu țipete și strigăte, pe ulițe, câte exemplare avură din acea broșură, și răspunseră cu o broșură plină de afirmări contrare.

„Aceasta provoacă Replica, care tipărită în limbile română, germană, franceză, engleză și italiană, fu împărțită în toată Europa.

„Exemplarele destinate pentru Italia înțimpiră pedeci. Expediate din București la Paris, pentru-ca de acolo să fie trimise peste Alpi la noi, fură sequestrate în drum de autoritățile maghiare, care începură un proces contra autorilor, supunându-i la tot felul de persecuții. Dar' poliția maghiară dete o lovitură în afară, deoarece-ce cartea învinovătată fu tipărită din nou în Italia și prietenii Ro-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela conferența națională.

(Impresii.)

Sună de trei-ori. Locomotiva guera lung ca un chiot frenetic. Un sul de abor se auzi vîjîind, urmă o lină sgduire și trenul se puse în mișcare. Cîteva duzine de pâlării și batiste flăcăiră în aer. Cine le purta în mână n'am putut distinge, o ceață fină de lacrimi îmi cuprinse vederea, care nu mi-s'a supt, decât în momentul când piepturile noastre pline se descărcară într'un involuntar și vehement „să trăească!“ — Cine? Cui? — Nu știu! Era un „să trăească“ adus lumii, lui D-zeu, Românilor, izbucnirea unei dragoste universale cătră totul, din care făceam în acel moment o atât de fericită parte.

Plecasem la „conferență“. Nu plecasem cu mai dragă inimă încă nici-odată la drum. Nu am simțit încă nici-odată o mai covîrșitoare putere în mine, o putere, care nu cunoștea rezistență sau pedeci. Cale ferată se nu fi existat, simțeam cum acea putere din mine mă făcea în acel moment geniu, care s'o inventeze, s'o creeze și să mă ducă la Sibiu.

Aveam impresia, că nu eu sînt care mă duc, ci că sînt dus de o forță elementară, cu o siguranță matematică. Un lucru era numai sigur, că trebuie să merg, căci de nu lumea în bucăți se desfăcea. Îmi părea, că este un

glob mare românesc, strîns pe veci la un loc prin o forță organică din internul seu, un fel, de atracțiune magnetică, al cărei centru de gravitațiune e la Sibiu, ear' noi milioanele de firițele de fer de pe acel glob românesc sîntem atrași cu o putere progresiv-accelerată spre acel centru pentru a ne contopi într'un singur punct de foc.

Am subliniat vorbele: *unul și foc!*

Și cum eram eu, așa erau toți care mergeau cu mine, toți care au pornit din cele patru unghiuri ale terenului românesc. Eram mînați! Nu de curiositate, nu de motive personale, ci de o putere uriașă, de conștiința unității suferințelor noastre, a aspirațiunilor noastre, a viitorului nostru.

Un foc străbătea piepturile acelor mii, pe care îi duceau trenurile la Sibiu și noi mergeam la conferență nu ca să vedem și admirăm acest foc în izbucnirea sa. Ar fi fost un interes prea inferior. Ci ca să ni-l descărcăm toți, delegați și public, deodată, vehement și sublim. Dacă nu, ne sfîrșica doagele pieptului!

O sală mare, neobișnuit de mare, încât glasul puternic pornit dintr-o parte abia după cîteva secunde se întoarce în forma unui obosit și slab ecou. În frunte un podiu înalt cu două ridicături, împovărate cu trei mese mari așternute cu pănură verde. Ca stafagiu un codru de palmieri vii și verzi ca speranțele noastre, între ei chipurile albe și de marmură rece ale Maiestăților Lor. Deasupra trei

standarde mari atrînd trist, căci sora lor dulce, culoarea albastră, le fusese smulșă și scoasă din sală.

Vis-à-vis galeria spațioasă se umpluse de flori vii, care în parfumul lor viu, cald și alb armonisau minunat cu stafagiul cel verde de palmieri. Acele flori în botanica noastră poporală se numesc: „femeia română“.

Ușile sălii se deschid, un vuet surd anunță valurile de oameni, care inundează irezistibil sala. În cîteva minute se umplură toate locurile și imensa mulțime năvălește încă mereu și nesecat. Sala plină se umple din nou și earăși din nou, până-ce îndesuleala de lume devine o singură masă compactă, în care dacă un individ se mișcă, se produce un întreg val de mișcare în toată sala, căci oamenii sînt formal concrescuți. (Observați, că numărul „unu“ earăși ni-se impune irezistibil și provocător. Eată de ce-l subliniasem mai nainte!)

Sala nu mai încape oameni, sînt la vreo 3000 în lăuntrul. Prin ușile deschise mulțimea imensă se continuă, e una și aceeași mulțime, care acopere coridoarele, treptele, curtea și strada cîd te țin ochii.

Deodată străbate în liniștea salei vuetul surd al unui orcan de glasuri ce vine din depărtarea străzii; o vibrațiune ca de curent electric pătrunde masele. Uraganul se apropie și în momentul proxim izbucnește cu o forță elementară în sală deodată cu aparițiunea celui venerabil Atlas, care poartă azi pe

umerii sei titanici destinele neamului românesc și al cărui singur nume numai produce un vifor de aclamări: Dr. Rațiu. Cu o demnitate maiestooasă pășește el în fruntea celui mai strașnic comitet național, pe care l-au avut vredodată Români și și ocupă locul în fruntea sălii.

De două-ori în decursul conferenței mi-s'a dat cel mai strălucit prilej să-mi câștig înțuițiunea noțiunii „aplaude furtunoase“. De câte-ori nu cetim aceste vorbe aruncate între niște banale paranteze, fără să cercăm a ne reproduce imaginea, ale cărei semne sînt ele ca și toate vorbele. Și chiar de am încerca! Cât de departe rămîne această palidă imagine de viaa realitate.

La intrarea comitetului în frunte cu Dr. Rațiu în sală și la pasagiul din raportul comitetului, unde s'a amintit numele lui Dr. Vasile Lucaci: am avut fericirea să asist la o furtună de aplause și aclamări în înțelesul cel mai strict al cuvîntului

Când mii de oameni izbucnesc într'un răcnit eșit din plămîni otelile de un foc sacru, și când tot ce-și poate urni mîna din loc aplaudează, și când acest torent de glasuri și aplause formează un continuu, neînterupt și nesăbit minute, minute de-arîndul, — atunci ai impresia unui vifor, a unei furtuni, care te asurzeste, te amenință cu nimicire și pe care cu fiori sublimi o admiri în grandioasa ei manifestare. De atunci știu ce va să zică „aplaude și aclamări furtunoase“.

Era la sfîrșitul conferenței ultime, când unitatea de gîndire și simțire a acelei imense mase, ce se numește popor românesc, se exprimase prin monumentală solidaritate a tuturor delegaților întru înfruntarea ori-cărui dușman ce ar cerca să amenințe pe cei reprezentăți de ei. Micul Berinde își descărcase gigantică sa înșufletire în chip de mulțumită ferbinte națiunii, comitetului și venerabilului seu president. Publicul după o furtunoasă ovațiune, liniștit pe un moment porni afară.

Simțeam împreună cu mulțimea din care făceam parte, că inimile noastre nu se descărcară. Era în piepturile tuturor un plus de sentimente sugrumate, care ne înclăștau gîtlejul și amenințau în tot momentul a ne stoarce lacrimi din ochi. Așa era momentul și pace!

Deodată mă lovește curentul electric al unui cuget comun al maselor, și acel cuget comun se exprimă în două vorbe pornite în același timp, spontan, din 7 unghiuri, două vorbe prînse și înțelese în 2 clipe de cătră 3000 de oameni: „Deșteaptă-te Române!“

Și în momentul următor auditorul și spectrul — dacă s'ar fi găsit de acestia — ar fi putut să asiste la unul dintre cele mai înălțătoare momente ale conferenței. Toate capetele se desvîliră, comitetul național la mijloc, poporul, inteligența și țărînimă împrejur, intonară într'un glas imnul național „Deșteaptă-te Române“.

manilor o împărțire deputaților, senatorilor, oamenilor politici și ziarelor din Peninsula.

„Cetind această Replică o uimire dureroasă îți stăpânește inima și te umple de mai mare simpatie încă pentru acel popor, de care sântem legați prin sânge.

„Dela Pasaŭ până la Marea-Neagră, dela Oremberg până la Marea-Egee, Românii formează poporul cel mai considerabil.

„Sângele latin a prosperat; mica calonie pe care Traian a așezat-o în Dacia fericită, a crescut și s'a transformat în națiune numeroasă și viguroasă. Numărul tuturor Românilor trece azi de unsprezece milioane.

„Cum arată chiar actele maghiare, Românii constituiesc în Transilvania și în Ungaria un teritor național și compact, abia intrerupt ici-colea de insule de populațiuni străine. Deși despărțiți din pricina diferenței formelor politice ale statului, conștiința naționalității este foarte viuă la ei.

„De atunci când, adunată pe Câmpul Libertății, patruzeci de mii de Români formulară în 16 articole cererile lor și cerură dela Împărat să-i considere ca pe o parte din poporul seu, însă ca individualitatea lor națională să fie respectată, s'au făcut foarte multe împotriva acestei naționalități.

„Ungaria este un stat mosaic, constituit din mai multe naționalități. Șase popoare deosebite între ele prin limbă, obiceiuri și prin porniri, locuiesc în Ungaria: Maghiarii, Românii, Nemții, Slovaci, Rutenii și Sârbii.

„Maghiarii, deși inferiori la număr, susținută însă de protecția guvernamentală, dobândită în urma unei lungi rebeliuni, afirmă acum prin peana unui scriitor al lor, Kosztenszky Géza, că ei vor, că ei au datoria să voaască suprimarea celorlalte cinci naționalități.

„Panmaghiarismul ia acum forme dure-roase și hrănește ura și provoacă conflicte continue.

„Situația celor trei milioane de Români care locuiesc în Ardeal și Țeara-Ungurească nu este așadar fericită. Dimpotrivă.

„Excluzi dela ori-ce participare la viața politică și administrativă, ei sânt oarecum scoși afară din lege. Limba lor, soră cu a noastră, e persecutată în școală și în biserică. Hoarde ignorante și fanatice, asmuțite de turlburători cu multă pricepere, atacă cu ferul și cu focul casele Românilor.

Asociațiile le sânt interzise, chiar și cele cu caracter exclusiv agricol sau cultural sau literar: introducerea ziarelor și cărților din România e oprită; maghiarizarea copiilor în școlile primare urmărită fără conținere; încercările de protestare înăbușite; devastate locuințele și arestați, uciși care nu pot suferi în tăcere jugul.

„Dacă toate acestea n'ar fi dovedite cu documente incontestabile, nici nu ți-ar veni să crezi asemenea fapte.

„Nimic însă nu poate justifica această manie de absorbire a Maghiarilor. Românii nu cer să formeze un stat în stat. Ei nu cer nimic alta, în schimbul vieții lor de atâtea-ori oferite, în schimbul activității lor nedesmințite, decât să nu mai fie apăsați, decât să-și vadă ocrotite tradițiile și limba, decât să nu mai fie urțiți pentru simplul fapt că nu sânt Maghiari.

„Când Ungaria se afla în fața Austriei în condiții identice, când rebeliunile ei sbuciuma dela un capăt la altul, n'a fost oare mai bine să contenească violența și să înceapă politica concesiunilor?

Ar trebui să am tesaurul de cuvinte al lui Shakespeare, pentru-ca să pot descrie acea impresie ce o face acest cânt mărț, rupt din inima poporului român atunci, când e cântat de mii de glasuri. Numai în fantasia viuă a poporului nostru poet găsește un cas sublim, care mi-se pare analog cu acesta.

Când Stefan-cel-mare, perzându-și oastea în luptă cu Turcii, transplantă prin sunetul seu de corn toată durerea sa de neam și moșie: codrului de brad, care e „frate cu Românul“, când codrul începe a vui și brazii munților se prefac în o oaste viuă de ostași voinici, care într'un glas îi cântă, cât ține dela Ceahlău până la Bucaciu.

Stefan Stefan domn cel mare
Seamăn pe lume nu are
Decât numai mândrul soare! etc.

așa un cântec dătr'un codru de oameni învâpăiați de gândiri și simțiri mari comune a fost acel „Deșteaptă-te Române“, care nu cred să se fi mai cântat vreodată atât de sârbătoareste de atâtea lume românească.

Sânt cântări și între aceste îndeosebi innurle, care fiind expresia a mii de inimi numai prin mase de mii se pot interpreta perfect. Fericiți cei-ce au putut asista la acest concert al unui popor asuprit!

Era în grădina dela Hermann, Luni seara, după manifestația dinaintea casei domnului

„Ce focar de răsvărire n'ar fi oare Ardealul în ziua când armatele M. S. Împăratului-Rege ar merge către frontiera rusească?

„Și dacă ieri s'a înălțat ideea antilberală a transformării Maghiarilor în Austriaci, de ce azi nu s'ar părași ideea tot așa de antilberală de a se prefăce Românii în Maghiari?

„Această tristă stare de lucruri trebuie să înceteze, dacă nu pentru altceva, măcar din cauza interesului comun“.

Presa maghiară despre conferența națională.

Chiar și din cele publicate până acum, cetitorii nostri s'au putut convinge despre un lucru: că nici-odată foile ungurești nu s'au ocupat atât de intensiv și cu atâtea serioșitate de cestiunea română, ca și cu ocaziunea tinerii conferenței noastre naționale.

S'au scris atâtea articoli, încât ne este puțință a-i da pe toți.

Facem loc totuși următoarelor șire dintr'un articol al lui „Budapesti Hirlap“:

Sibiul a fost două zile de-ardul capitală valahă. Sântem curioși să știm ce vor fi zis deșcherii-șai văzând de-aproape afluența valahă? Oare bănuiesc măcar, că o se se prăpădească dacă nu-i va apăra statul ungur? Ori cred și acum, că ei au câștigat gloria la Gravelotte și că dela Versailles încoace au devenit părtași ai împărăției germane? Veacuri de-ardul au trăit și au domnit cu pâne și drepturi dela noi căpătate, dar dacă pe viitor se amestecă laolaltă cu Românii, zeu că vor perli în sclăvie și sărăcie. Să grăbească deci repede și aleste oameni cuminți sub aripile protectoare ale patriei maghiare, pentru-că zeu, nu noi le sântem dușmani, ci potopul român are să-i înghită.

După-ce scrie că nu îi este frică de conclusele conferenței urmează:

Nu Valahii ne sânt dușmani, nu cetățenii ungari sânt trădători de patrie, ci trădător este cine conspiră în contra constituției și umanității statului și pentru acest sfârșit aleargă la ajutorul statelor străine. Trădătorii sânt Coriolanii — ca să ne milostivim cu numiri romanele dlor consuli, pretori, edili și tribuni Rațiu, Lucaciu, Slavici etc. Trădător este cine se duce la Împăratul Austriei, oricine ne prestea regeliu Românilor și cine afirmă, că Ardealul nu aparține Ungariei și că de drept statul maghiar nu există și că Valahii aici născuți nu sânt cetățeni maghiari, care să fie datori cu credință și dragoste mare patriei sale pentru drepturile civile și politice de care se bucură. Trădătorii sânt cei care nu recunosc acest lucru, și umplu Europa cu minciuni și calumnii, știind că ori-cine va ceti broșurile lor, nu o să vină la Sibiul ori Făgăraș să se convingă, cum este jugul unguresc sub care gem milioanele de Români. O să vadă însă în ce fel de sclăvie trăiesc Românii: la Sibiul în dietă, în ținuturi românești au școlae cu limba de propunere românească; în biserică, la comună, la administrația inferioară lucrurile în oral și scris sânt tratate în limba românească; o se vadă că în familie, în conveniri Românii vorbesc românească, că au obiceiurile, cultura, literatură, petrecerile, arta și politica lor, ba ce e mai mult: eată, au și libertatea de a demonstra chiar în con-

tra statului. Dintre trei milioane de Români nu geme în închisoare decât unul: Vasile Lucaciu, și acesta la Seghedin, în închisoare de stat. Dar dacă domniile acestia vor face prea multe nebulii fie la Sibiu, fie la Blaj, sau ori-unde, ușor li-se va întâmpla, că mai mulți dintre ei vor fi dripiți sub lege pentru crima de lesa majestate.

Cetitorii nostri vor fi știind să cearnă adevărurile, minciunile și aberațiunile foii ungurești și să apreteze articolul fără nici un comentariu din parte-ne.

Manifestația din Suțest.

Secția din Suțest, comună rurală din România a Ligei, a trimis domnului Dr. Rațiu următoarea adresă, care este o dovadă, că mișcarea națională a străbătut în România și în populația dela sate.

Domnule Președinte!

Eroii campaniei, giganti și aspirațiunii unei națiuni, înălțați și fac națiunile, aprinde focul sacru al datorinței și redesteaptă în cei mai de pe urmă fii al unui popor simțul și legitimitatea datorinței la care sânt chemați.

Istoria veacurilor ne spune, ne dovedește, că timpul a avut eroii și acei eroi au sculat din țărâna veacurilor popoare, care acum sânt mari la vieți. Ei li-au zis ca și Christos lui Lazar: „Sculați-vă“, și s'au sculat, sguindu-lanțurile robei și sfărâmându-le.

Voi dar, eroi ai secolului al XIX., stați neclintii la postul vostru; oțeliți-vă în caracterul vostru, în lupta ce ați întreprins pentru drepturile voastre naționale și cauza voastră va triumfa, căci legitime sânt dorințele voastre.

Dacă șovinismul maghiar, nu înțelege, că a sugruma drepturile voastre drepturile a 4 milioane Români, este a îndrăgna toată suflarea românească și atunci, până la cea din urmă picătură din sângele nostru, va fi sacrificată cauza voastră.

Luptați cu bărbăție pe calea ce ați întreprins, căci Europa cultă nu va îngădui, că în mijlocul ei să se petreacă barbarii de natura celor din timpul lui Atila. Ea nu va îngădui a se sugruma o națiune, a i-se răpi fiii și a fi puși în carcerele cele mai murdare, a i-se răpi limba, darinele, școlae, până și fiii din brațele mamelor lor.

Luptați, domnule președinte și onorabili luptători, că sfântă e cauza voastră și sfânt va rămâne numele vostru în pomenirea veacurilor viitoare.

Inimile noastre, bătând cu putere, fiind mișcate de aceleași sentimente frățești, ce trebuie să ne unească, ca neam și sânge, pururea vom alerga la apelul vostru și vă vom da ajutorul reclamat de datorința noastră.

Primiți, domnule președinte și onorabili luptători ai cauzei comune, urările noastre, și rugăm pe înaltul Creator a pune sub scutul seu izbănda care vă așteaptă.

Comitetul secțiunii Ligei studențești din comuna rurală Suțest, plasa Ianca, județul Brașov.

Țeranul înțelesese perfect tabloul alegoric zugrăvit de dl Augustini!

Un astfel de popor nu e născut a fi unealtă în mâna nimerei!

Credeam aproape cu neputință coesistența de atâtea foc de atâtea însuflețire pătrunsă până jos în fundul piepturilor castei țeranești de deoparte și de atâtea demnitate suverană, serioșitate calmă și iubire de ordine, pe de altă parte.

Însuflețire enormă, dar nu desfrănată, foc sacru, dar nu tăciunariu, isbucnire turtunoasă de simțiri, dar nu gălăgioasă: iubire nemărginită de neam, dar nu fanatism, manifestațiuni vehemente, dar nu brutale, eată impresia ce ni-am câștigat cu toții la Sibiu și pe care o am adus drept moaște sfinte acasă, pentru-ca să încălzim pe aceia cărora nu li-a fost dat a se adăpa nemijlocit din apa viuă, care ne garantează nemurirea neamului românesc.

Ce deosebire între Sibiu și Turda! Vorba dlui V. A. Urechii: manifestații de viață ale unui popor viu, june și viguros, și svircolirile unui popor ce moare!

Încă o impresie și sfârșesc.

Țerănii și clasa cultă la noi nu s'a manifestat încă nici-când atât de strâns unită, formând un singur complex de „popor român“ ca de astă-dată.

C. G. Lupescu, I. C. Mihăilescu, Chr. Dimitriu, V. Moroianu, I. Dumitrescu, Gr. Popescu, G. Gheorgiu, Hristache Cocarla, C. G. Buzia, Preotul P. Epureanu, Mateiu R. Băluță, A. Ionescu, P. G. Bratoșin, Savu P. Stanciu, Const. T. Bratoșin, Ioachim Mateiu, Andrei N. Șerban, Petre Ionescu, Michalea N. Băluță, T. Ionescu, N. Ionescu, R. Chirilescu, I. Ștef. Lunganu, Alexandru Gheorghe, Iorgu Vasilescu, M. R. Lupescu, Ifr. Lupescu, I. P. Stanciu, B. V. Satnocan, Fănică Pradulescu, N. D. Sassu, Radu Orzan, P. Rădulescu, I. Panaitescu, I. G. Trandaburu, G. R. Trandaburu, D. H. Stătescu, N. H. Stătescu, V. G. Moroneanu, G. G. Trandaburu, Preotul St. Teodor, D. G. Trandaburu, G. G. Lungu, N. M. Vasile, P. D. Păsculescu, Ecet. P. Epureanu, Alecu I. Bratu, Iorgu Vasilescu, D. D. Penescu, I. Iacovescu, Ferdinand, George Rucăreanu, Costache Bălăzu, N. G. Lungu, Băneșcu, P. G. Constantinescu, Constantin, Panait I. Popescu, Chivu M. Gheorghe, Ioana Lupescu.

Spicuri din foile maghiare.

Ziarul umoristic „Borszem Jankó“ de Duminecă vrând să batjocorească pe Români și mai ales pentru a-și ride de conferența națională, ne prezintă într'o gravură jucând după-cum ne cântă un urs (Muscalii). De o parte stă însă un Ungur, în mână cu focos (secure), pe care este scris: „Dreptatea“.

Admirabil a nimerit-o foaia ungurească: în adevăr, în statul ungur dreptatea o reprezintă Ungurul, în mână cu securea.

Rușinea, care azi a intrat în șirul nației maghiare, păcătosul Moldovan Gergely ear a comis o infamie. A seos un pamflet asupra activității Ligei și a comitetului nostru național. E plin de minciuni, de invective și calumnii. Presa ungurească face însă cas mare din această broșură. Îl prezintă pe secătura din Cluj ca pe un bărbat distins. Recunoaștem și noi că e distins: știe să se gudură cu un câțel, știe să insulte lucruri sfinte, e slugarnic și imbecil. Îi șede bine în tagma șovinistă, și noi îi felicităm pe Unguri că la cărpitura morală a lor și-au găsit un petec atât de nimerit.

„Egyetértés“ dela 1 August publică o scrisoare a individului Kosztenszky Géza, cel cu faimosul principiu asupra nimicirii naționalităților. Numitul ziar își făcuse rezervele sale referitor la principiile profesate de Kosztenszky. Aceasta mai ales după-ce a văzut cum în conferența națională noi am protestat contra pecătoșiei renegatului autor. În pornirea lui șovinistă, Kosztenszky s'a supărat însă pe „Egyetértés“. De aceea roagă acum pe organul kosuthist să nu-i de-testeze principiile pe care — zice el — va continua a le susține și după cele petrecute în conferența națională, ba mai ales în urma celor petrecute în conferența, care ar fi motivat proclamarea principiului de stîrpire a naționalităților nemaghiare.

În alte state un asemenea om ar fi dat pe mână procurorului ori dus la balamuc. În fericită patrie maghiară i-se deschid încă coloanele unui ziar.

Și să ne mai plângem că nu există libertate și umanitate în Ungaria!

Ori unde aruncași privirea, fie în sala de conferență, fie la manifestația de stradă pentru Dr. Rațiu, fie la banchete, fie în sala de dans, fie la convenirile prietenesti din grădinile publice: țerănimea și inteligența se prezenta într'un perfect amalgam, conștiința de identitate intereselor întregului neam românesc.

Și în magazinul de gândiri și simțiri, cu care ne-am îndepărtat din Sibiu ocupă un loc de frunte: reciproca încredere între clasa inteligentă și între popor. Țerănimea noastră s'a dus pe la vetrile sale cu necondiționată încredere în iubita sa inteligență, văzându-o că aceasta pășește pe calea, pe care ei — țerănimii — i-o indică sentimentul curat românesc, ear inteligența s'a îndepărtat întărită pentru luptă, căci a văzut cu ochii că în urma ei stă garda milionanelor de Români, care toți împreună cu ea un gând, o simțire, o credință și o voință au!

Da. Ne-am întors cu toții dela Sibiu cu un capital de gândiri și simțiri, din care putem cheltui o viață întreagă, fără-ca să-l secăm.

Ași fi regretat până în ciasul meu de moarte, dacă nu aș fi asistat la conferența din 11 și 12 Iulie, conferență, de care mai memorabilă — citez cuvintele celui mai competent bărbat, ale dlui Dr. Rațiu — Românii dela 1848 nu au ținut.

Brașov, în 22 Iulie v. 1893.

Virgil Onișiu.

CRONICĂ

Libertate ungurească! Ni-se scrie din Dej: Tinerimea română din Dej, în 30 Iulie n. a. c. a expedit prețutului ziar „Tribuna“ următoarea telegramă de protestare: „Denunțăm lumii civilizate noile sâlbăteci ale barbarilor din Turda contra Românilor, începând dela asasinarea lui Mihail-bravul. Turda a fost este și va fi rușinea eternă a civilizației și umanismului, un vecinic cuib de disordine. Nu roșește națiunea maghiară?! Tinerimea română din Dej“. Oficiul postal de aici însă a doua zi îl înștiințează pe dl Dr. T. Mihail, că depeșă adresată „Tribunei“ în Sibiu și subscrisă de tinerimea română din Dej, la ordin mai înalt n'a fost trimisă la destinațiune, ci ministrului unguresc de comerț. Sentinela.

Sâlbăteci din Turda. Ziarele italiene care ni-au sosit azi conțin următoarea depeșă despre actele de vandalism sâvrșite de burgezimea turdeană: Sibiu, 27 Iulie. Ieri seara la oarele 9, fanatici Maghiari din Turda au năvălit asupra casei lui Vlăduț, delegat la conferența națională, atacându-o cu petri. Mai multe alte case ale notabililor români au fost atacate cu gând de devastare, precum și institutul de bancă românească „Arieșana“. A fost luptă crâncenă între gendarmi și agresori. Mai mulți răniți. Lușoșanu, Român, lovit fiind de petri e rănit.

Floricele de cultură ungurească. De un timp încoace fel de fel de betyári ungurești infestază pe venerabilul president al partidului nostru național, Dr. Ioan Rațiu cu scrisori anonime pline de injurături murdare. Ca dovadă a gradului de cultură cu care sânt concepute aceste isbucniri ale patriotismului unguresc, publicăm aici una din ele. Este o cartă postală cu stampila poștei din Budapesta cu următorul cuprins: Pe pagina adresei: Ugyed Rațiu János zsebvadó N.-Sz.-ben (Advocatului Ioan Rațiu, pungaș în Sibiu.) Pe pagina comunicațiilor: Mikor utazol Bécsbe rádalmazni a magyarokat? Te tölves! Erigy a fransza! Kutya! (Când pleci la Viena să calumniezi pe Maghiari, tâlharule! Du-te în jurmează un cuvânt ce nu se poate pronunța în românește) Câne! Asemenea murdării posta ungurească administrează cu o admirabilă exactitate! Ce ticăloși!

Iubilen. Veteranul protopop al tractului Geoagiuului II. Părintele Sabîn Piso sen. și-a sârbat la 20 c., ziua prorocului Ilie, iubileul de 60 ani ai preției sale. Despre deursul acestei sârbări rare, la care au participat toți preoții și învățătorii tractului, primim următoarele amănunte: Dimineata la 9^{1/2} oare s'a sâvrșit un serviciu divin, în biserică parochială, la care a pontificat însuși iubilantul asistat de doi preoți. Cântările liturgice le-a executat un cor compus din elevii seminarului „Andreian“. La sfârșitul serviciului divin, părintele Nicolae Dămian din Balșa a rostit o frumoasă cuvântare în numele preoției din tract, după care preoția a predat ca cadou bătrânului iubilant tabloul acestuia în mărime naturală, executat după o fotografie a sa. Iubilantul a mulțumit cu lacrimile în ochi pentru această atențiune neașteptată. După acestea preotul local par. O. Oprea a rostit un frumos discurs, schițând biografia iubilantului. Părintele Pis s'a născut la anul 1811 în Pianul-de-jos. După terminarea studiilor gimnasiale la gimnaziul din Alba-Iulia și a cursului teologic la seminarul din Sibiu, s'a înscris ca ascultător la facultatea filosofică dela universitatea din Cluj. Terminând cursurile filosofice a fost ales ca preot în 1 August 1833 în comuna Săcărâmb. În 1848/49 a luat parte activă la revoluțiune, mântuind băile de aur. Maiestatea Sa Monarchul l-a decorat pentru această faptă cu medalia de aur „Bene-merenti“. Aceasta e pe scurt biografia iubilantului, schițată de vorbitorul. După serviciul divin s'a dat un banchet în onoarea iubilantului, la care s'au ridicat mai multe toast. Primul toast l-a ridicat iubilantul pentru M. Sa. Seara elevii seminariali au dat un concert, la care dl Ioan Dămian a delectat publicul cu mai multe cântece naționale. După concert a urmat joc, care a durat până în zori de zi.

Miscarea națională în România. Marți, 1 August n., o delegațiune a studenților universitari din Iași, compusă din dñii Gr. Bărsan, S. Popescu, I. Manolescu, St. Dragomir și Sterie au mers la Huși, unde dl student I. Micu a ținut o conferență despre „Rolul Românilor liberi în mișcarea națională“. Conferența s'a ținut în sala seminarului. La sosirea lor în oraș, studenții au fost primiți de autorități și de un public foarte numeros. După conferență, dl Poni a oferit un banchet studenților.

Înmulțirea spitalelor de rezervă. În vederea insuficienței spitalelor de rezervă pentru adăpostirea răniților în masă în timp de războiu, reuiniunea „Crucii-Roșie“ ungare s'a înțeles cu ministrul de războiu ca să înființeze așa numite spitale auxiliare. Menirea acestor spitale e ca bolnavii să poată afla adăpostire în ele, înainte de a ajunge la locurile destinate pentru recreație.

Hymen. Dl Dionisiu V. Decei, inv. școlai gr.-cat. de aici, s'a logodit la 27 Iulie a. c. cu d-soara Aurelia Moldovan din Medias.

Din Abrud ni-se vestește cu data 29 Iulie n. a. c. fidațarea amabilei d-soare Elena Lobonțiu, ficia dlui profeotor Nicolae Lobonțiu, cu dl Nicolae Fodorean contabil la banca „Munteana“ din Ofenbaia.

Foloasele holerei. Ni-se telegrafează din Șomcuta-mare: Adunările generale convocate pe 10 August în Șomcuta-mare, sub pretextul holerei sunt oprite.

Starea sanitară în Ungaria, după știrile mai nou soțite la ministerul de interne, e mulțumitoare. De patruzeci și opt de ore nu s'a ivit nici un cas de îmbolnăvire suspectă în vre-o parte a Ungariei.

Un învățător — ziler. Cât de bine își plătește statul unguresc învățătorii, aceasta o știe și simte mai bine învățătorul Fesius György din Acaciu (ettul Torontal), care de câțiva ani de zile trebuie să lucreze tot timpul ferilor ca ziler, dacă nu vrea să moară de foame. Numai zilele acestea învățătorul năcut a ridicat dela administrația domeniului Acaciu suma de 16 fl. 63 cr., agonisită cu cărățul de bucate. Și aceasta în era „liberalismului”!

Semne de război. Dela granița ru-sească vin știri îngrijitoare. De câteva zile Rusia a început să-și întărească garnizoanele din districtele militare Chiev și Varșovia. Zilele șosece trupe din interiorul imperiului, astfel ca peste câteva zile Rusia va dispune de o forță mată considerabilă la graniță. Trupele sunt așezate mai ales pe la trecători.

Rectificare. La cronică noastră din nr. 160 „Adresa de felicitare părintelui Dr. Lucaciu” s'a omis din eroare numele orașului Alba-Iulia, care de unde a fost trimisă adresa, ceea-ce rectificăm prin aceasta.

A 5-a adunare generală

„Reuniunii române de agricult. din comit. Sibului”
(Raport special al „Tribunei”)
(Urmare și fine.)

Din broșura „Legea veterinară”, în scopul răspândirii în cercuri cât mai largi a cunoștințelor folosite care cuprins în ea deoparte, ear' de alta în scopul acoperirii diferenței cu 31 fl., a șeselor de tipar, s'a pus în vânzare 200 exemplare la 30 cr. exemplarul. Din vânzarea ei, pe lângă că s'a acoperit restul șeselor de tipar, au mai încurs în favoarea reuniunii suma de 17 fl.

„În decursul anului 1892 am mai procurat 200 exemplare din broșura „Tineria vitelor” și 100 din broșura „Trifoiul”, care toate au să se distribuie în mod gratuit între membrii reuniunii.

„La timpul meu n'am întrelăsat a îndemna economii nostri să participe la țîrgul de vite de prăsilă (al cincilea), subvenționat de comitat, atrăgându-le atențiunea la premiile urcate.

„Instrucțiuni mai însemnate, circulare ministeriale etc., precum sînt: „Concursul ministrului de agricultură pentru pregătirea unui plan și preliminar de spese pentru o pivniță model în locuri cu pămînt nășipos”; consemnarea închisorilor de stat de pe teritoriul procuraturii reg. din Cluj, la care se folosește răchita pentru împletit de corfe; circularul relativ la notificarea rîmătorilor și a prețurilor lor, meniți pentru piața din Steinbruch; cel relativ la coacerea și manipularea grăului de sēmîntă; consemnarea cailor și iepelor din herghelile de stat, ce s'au licitat în Budapesta etc., au fost aduse la cunoștința celor interesați prin notițe scurte sau avisuri publicate în foile noastre locale.

„În privința afacerilor noastre administrative, ne luăm vou a v_e notifica, că comitetul în decursul anului a ținut 7 ședințe ordinare în care s'au rezolvat 100 obiecte.

„Membri noi am primit în anul 1892: 47, ear' numărul total al membrilor se urcă la suma de 362, un spor față cu anul trecut de 40 membri.

„În vederea însemnatelor restante de taxe, după-ce membrii ordinari: Nicolae N. Bratilesco și Iordan Cloaje, ambii comercianți în Boița și Iosif Ioandrea, proprietar în Sibiu, cu toată aplicarea dispozițiilor din statute relativ la solvirea taxelor n'au răspuns taxele încă de pe anii 1888, pe baza ș-lui 17 din statute, am fost nevoiți să-i excludem din sinul reuniunii noastre.

„Prin moarte am pierdut în decursul anului 1892 pe membrul ordinar Nicolae Bobeș, învățător în Boița, Nicolae Opriș, paroch în Gârbova, Ioan Tristiu, econom în Gura-riului, Ștefan Morariu, proprietar în Săsciori și pe membrul ajutător Ioan Popescu, profesor seminarial în Sibiu.”

Adunarea ia acest raport la cunoștință cu adăul, că se trece la protocol dorința exprimată de părintele protopresbiter Pisco, ca comitetul să insiste pentru înființarea grănică a organului de publicitate al reuniunii, mai departe pentru censurarea rațiociniilor anului 1892 și a bugetului pro 1894, la propunerea secretarului, se alege o comisie consistătoare din domni parochi Dionisie Tat din Alțina, Nic. Moldovan din Noerich și Ioan Bonea din Fofoldea.

Până a-și termina comisia agendele sale dl prof. și president D. Comșa ține un interesant discurs despre seceriș și anume a arătat greșelile pe care țeranii de regulă le fac la seceriș, insistă pentru a se seceră cu 1—5 zile mai curînd decum obicinuim noi; recomandă drept unealtă practică de secerat coasa cu greblă; ear' despre mașina de tăiat holde susține, că e prea scumpă și mai are scăderea, că merge anevoie, se strică ușor etc.

La discuțiune, cu bucurie o constat, au luat parte și țeranii Toma Maniu, I. Crucean și Petru Tăulea, care au întreat mai ales, că cum ar trebui întimpinată primejdia tăciunelui, și cum ar trebui aplicată peatra vînată etc., întrebări la care au primit răspunsurile cuvenite și instructive.

Terminînd comisiunea de revizuire agendele sale, face raport prin rostul referentului seu dl N. Moldovan, că aflînd rațiociniile în deplină ordine, propune și adunarea acceptăz rațiociniile anului 1892, dănd totodată comitetului absolutului, deasemenea primește și bugetul pro 1894.

După toate acestea fiind timpul de tot înaintat, după-ce se concrede autentificarea protocolului ședinței de azi comitetului central din Sibiu, dl president prin o vorbire bine simțită mulțumind țeranilor pentru interesul dovedit în aceste patru ore cât a ținut adunarea — declară adunarea generală a V-a de închisă.

Nu pot să nu amintesc depre frumoasa vorbire, ce o rosti apoi cantorul Grigorie Coman, care purrezînd din o istorie a testamentului vechiu despre Israeliteni, asemănînd poporul român din această mîndră țeară cu poporul lui Israel din Egipt, care și unul și altul mult a suferit, dar' providința divină trimisule-a lor bărbați vrednici care i-au mîntuit de toate asupririle și încheie cu cuvintele:

„Dea dumnezeu, ca sēmînta ce ați sēmînat aici să cadă nu pe peatră și nu între spini, ci în pămînt bun și însoțite roade fie răsplata jertfelor, ce ați adus în folosul și spre binele plugărimii din acest ținut.”

Membrii comitetului dimpreună cu preoțimea și învățătoreasca prezenți la adunare au fost poțitiți la masa bogată dată în locuința dlui not. Toma Ienciu, unde s'au ridicat ca de obicei toaștiri pentru presidential reuniunii dl Eugen Brote, pentru talpa țerii, preoțime etc. etc.

Din dările de seamă despre lucrările sērșite de tînăra reuniune agricolă, publicate în „Tribuna”, precum chiar și din cea prezentă, iubitul cetitor din alte comitate s'a putut convinge, că de norocos este țeranul român din comitatul Sibului, căci acestuia i-se dau de cărturarii neamului seu povește cu îmbelșugare, i-se arată în practică rentabilitatea introducerii de reforme pe terenul economic etc. și nu le rămăne acelora alta de făcut, decăt imitînd pe Sibieni, să lucre din rășputeri pentru formarea de reuniuni agricole și în comitatele lor, unde trebuința aceasta e cu mult mai adănc simțită ca în comitatul Sibului.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”

Șimleul-Silvaniei, 5 August n. (Telegramă particulară a „Tribunei”) Adunările despărțēmîntului „Asociațiunii” și a „Reuniunii femeilor”, convocate pe 10 August, sub pretextul semnelor de holera sînt oprite.

Belgrad, 5 August n. Radicalii Procopoievici și Giurici au atacat în Scupștină în modul cel mai vehement politica financiară a guvernului, care nu mai găsește nici un expedient spre a scăpa țeara din greaua situație în care a ajuns.

Mai mulți oficiali au fost pensionați pentru demonstrațiuni în contra guvernului.

Ministerul de finanțe e autorizat printr'un ucas regal a aplica legea privitoare la monopolisarea fabricațiunii de chibrite și de alcool.

Bangkok, 5 August n. Blocada contra Siamului s'a aminat.

Petersburg, 5 August n. În zece guvernament bătut în mod violent holera. În Podolia mai ales casurile de holera sînt numeroase. Din 15 până în 18 Iulie s'au îmbolnăvit 1242 persoane și au murit 468.

Bibliografie.

A apărut: *Perirea a doi iubii*, adecă Jalnica în tēmplare a lui Pîram și Tisbe, cărora s'au adăugat mai pe urmă nepotrivita iubire a lui Echo și Nartis. Prin Vasile Aaron, jurat în marele principat al Ardealului procurator, alcătuite și în versuri scrise. Retipărit după originalul din anul 1830. Editura librăriei Ciureu, Brașov. Preț 12 cr.

Arta de a trăi se află de vânzare în comisiune la librăria Ciureu în Brașov cu preț 50 cr.

A eșit de sub tipar opul „Toma a Kempis”, tradus de Gavril Pop, canonic, Preț 1 fl. 10 cr. legat. Doritorii de a-l ave să binevoească a se adresa la autorul în Blaj, trimițînd 1 fl. 15 cr. și vor primi opul francat.

A apărut: „Colecțiune de plante” sau „Herbariu”, arangiat de I. Moisil, profesor la gimnasiul real din Slatina, merit pentru așezarea plantelor uscate, adunate de elevii școalelor secundare speciale sau de universități. Colecțiunea este însoțită de 340 etichete pentru plante, tipărite în limba română și latină precum și de o instrucțiune, în care se explică adunarea, uscarea și așezarea plantelor în herbariu etc. Preț 1 fl. 10 cr. Exemplar 2 lei 80 b., cu coperte în colorie 4 lei.

Se află de vânzare la librăria societății „Încurajarea comerțului român” în Slatina.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ și Cia: Al. Vlăduț: *Poesii*. Edițiunea a 2-a. Preț 1 lei 2.50.

Legea asupra învățămîntului primar, cu-vîntările rostite și amendamentele propuse în senat la proiectul guvernului de D. A. Sturdza și P. Poni, fosti ministri ai instrucțiunii publice, senatori. București, 1893, lito-tipografia Carol Göbl, strada Doamnei 16.

Extrase din fol bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Dobrei (archidieceș) posturile de învățători în comunele următoare:

Dobra, a) un post de învățător la școala capitală cu salariu de 400 fl., b) un post de învățătoare cu salariu de 400 fl.

Brisnic, cu salariu de 300 fl., și anume: a) 260 fl. în bani, b) folosirea unei grădini afară de cea de lângă școală 20 fl., c) 2 1/2 lemne la 8 fl. = 20 fl.

Lăpușnic, cu salariu de 300 fl., și anume: a) în bani 280 fl., b) 2 1/2 lemne la 8 fl. = 20 fl.

Panc-Seliște, cu salariu de 300 fl., și anume: a) în bani 240 fl., b) 6 lemne la 8 fl. = 48 fl., c) venitul cantoral 12 fl.

Roscăni, cu salariu de 356 fl., și anume: a) în bani 300 fl., b) 7 lemne la 8 fl. = 56 fl.

Lăpușul-de-sus, cu salariu de 332 florini, și anume: a) în bani 300 fl., b) 4 lemne = 32 fl., dela înmormîntarea oamenilor în vîrstă cîte 40 cr. și dela a copiilor cîte 20 cr.

Petițiunile se se subștearnă până în 20 August v. oficiului protopresbiterat gr.-or. în Dobra.

— Un post de parocu în parochia de cl. III. Almașul-mare—Suseni, protopresbiteratul Geoagiului II. (archidieceș) Venitul parochial anual trece peste suma de 400 fl.

Petițiunile se se subștearnă până în 20 August v. oficiului protopresbiterat gr.-or. al Geoagiului II.

Căilindarul zilei.

2-o Iulie (6 August) 1893

Iulian: + Adormirea S. Aniei.

Gregorian: + S. la față.

Soarele: răsare 4.5 apune 8.5

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 August n. 10 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 724.7)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din presiun		
727.2	+0.1	+16.8 +26.6+14.8	V

Din țeară 30 Iulie n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîră
Budapesta	759	+ 18.4	—	—
Sătmăr	760	+ 17.2	SV	1
Cluj	758	+ 16.5	V	1
Orșova	7.9	+ 21.0	V	1
Arad	760	+ 18.6	S	4
Panciova	760	+ 18.6	N	3

Economie.

Recolta. Dăm aci rezultatele recoltei în câteva țeri în privința cărora am putut ave date, pe care ne putem basa cu siguranță.

În țeara noastră lucrările de recoltare sînt în toiul lor pretutindeni. Treeratul dovedește o creștere a produsului. Peste tot se crede că în toată țeara vor fi 35 milioane de măși metrice de grâu. Calitatea e în mare parte foarte bună. În unele părți grăul e pierdut din cauza ploilor în timpul secerișului atât în coloare cît și în țărime.

În Rumelia și Bulgaria recolta grăului e parte bună, parte excelentă, sēcara slabă, orzul bun și în parte excelent.

În Englitera în urma ploilor din urmă lipsa de furagiu a dispărut în parte. Grăul dă 27 bushele de un acre, ceea-ce ar fi în total 58.8 milioane față cu 60.7 milioane din anul trecut.

În Prusia este tot secetă și deci lipsă de furagiu. Recolta grăului va fi mijlocie. Sēmîntura de primăvară a suferit prin secetă.

În Saxonia atât grăul cît și sēcara promit o recoltă slabă. Sēmînturile de primăvară sînt frumoase.

În Rusia sēcara dă o recoltă bună, grăul satisfăcător. Consulul din Odessa relatează că recolta grăului întrece ori-ce așteptări.

În România recolta cerealelor atât cu privire la calitate, cantitate și coloare este bună. Porumbul se desvolță frumos.

Piața cerealelor din portul Brălla.

Operațiile efectuate în 19 Iulie v. 1893.

U. I. Negroponte lui I. Millas & fiu, grău 600 hect. 8.75 lei. U. I. Negroponte lui Galiazato freres, gru 1080 hect. 9.05 lei. Sasu & Nistor lui I. Millas & fiu, grău 400 hect. 7.50 lei. Cahen & Volting. lui Weing. & Edling, grău 3500 hect. 8 lei. Sigmund Strauss lui H. Goldensweig, grău 3550 hect. 8.35 lei. Zamfirescu lui Jeiteles. porumb 1650 hect. 7.15 lei. Frații Bach lui M. Cussoff, porumb 9800 hect. 6.90 lei. Frații Bach lui P. Georgiade, orz 1000 hect. 4.75 lei. Frații Bach lui I. Hirsch, orz 2500 hect. 5.20 lei.

Operațiile efectuate în 21 Iulie v. 1893.

C. G. Haracopulo lui B. Kivich, grău 2900 hect. 8.05 lei. P. Georgiadi lui H. Goldenzweig. porumb 400 hect. 8.85 lei. Frații Cucl. & Mih. lui L. & M. Feitler, porumb 12.000 hect. 7.60 lei. Frații Bach lui G. Nicolopulo, grău 3150 hect. 8.35 lei. Galano & Luludi lui B. Kivich, grău 1950 hect. 7.20 lei. Frații Bach lui G. Nicolopulo, grău 2500 hect. 8.30 lei. I. Harsch lui G. Nicolopulo, grău 3300 hect. 8.20 lei. J. J. Paspatti lui Weing. & Etlinfi. grău 2100 hect. 7.10 lei. Frații Bach lui Ottoman, orz 3000 hect. 4.50 lei, Tzuclos & Lecos lui J. J. Paspatti lui Weing. & Etling, grău 2100 hect. 7.10 lei, Tzuclos & Lecos lui Jeiteles, porumb 6500 hect. 7.10 lei. Tzuclos & Lecos lui Jeiteles, porumb 6500 hect. 7.10 lei. G. Grosovici lui Jeiteles, porumb 2225 hect. 6.95 lei. Stamatopulo lui Copsida, porumb 11.140 hect. 6.75 lei. Evloghio lui L. & M. Feitler, porumb 3340 hect. 6.92 1/2 lei. Stamatopulo lui Copsida. porumb 1930 hect. 6.75 lei. Evloghio lui L. & Feitler, porumb 7350 hect. 6.85 lei. Tzuclos & Lecos lui Jeiteles, porumb 6500 hect. 7.10 lei. N. Copsida lui L. Mendl & Co, porumb 2500 hect. 6.82 lei.

Prețul mărfurilor

Piața din Mediaș, 18 August v. Grău frumos hectolitra fl. 5.50 până fl. 5.75, grău mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—, sēcara fl. 3.50 până fl. 4.—, cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.75, ovēs fl. 1.90 până fl. 2.— orz fl. — până —, sēmîntă de cânepă fl. 3.25 până fl. 3.75, sēmîntă de in fl. — până fl. —, fasole fl. 3.25 până fl. 3.5, mazere fl. 5.— până fl. 5.25, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.50 până fl. 2.— mîlaiu fl. — până fl. —, sēu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 24.—, luminări turnate de sēu fl. 36.— dăună fl. 40, unsoare de porc fl. 53 până 60, slănină fl. 48.— până fl. 49, cânepa fl. 30.— până fl. 33.— fēn fl. 1.80 până fl. 2.—, săpun 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, spirit pro hectolitra fl. 55.— până fl. 57.—, carne de vită chilo 44 până 48 cr., carne de vițel 40 cr. până 52 cr., carne de porc cr. 44 până —, carnea de miel fl. 36.— până —, ouă 6 cu cr. 10

Țîrgul de rîmători în Steinbruch. În 4 August n. s'au notat: ungurești bētrāni grei 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ungurești grei tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ușori 49.— cr. până 50.— cr., marfă țerănească grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoră 47.— cr. până 48.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sēr boști grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., transito ușori 47.— până cr. 48.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 August n. 1893.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pănă			dela	pănă
Grău							
Bănăneș vechiu	74	—	—	75	7.70	7.80	
Grău dela Tisa	74	—	—	75	7.80	7.9	
Grău „Pesta”	74	—	—	75	7.75	7.85	
Grău de Alba-Ileg.	74	—	—	75	7.7	7.85	
„Bacfa”	74	—	—	75	7.80	7.90	
Grău ung. de Nord	74	—	—	75	—	—	
Sămînțe, vechi ori noue	Sotul	Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.			
Sēcara							
Orz	de nutreț	70—73		6.40	6.55		
„	de vînare	60—62		—	—		
„	de bere	62—64		—	—		
Ovēs		64—66		7.25	7.70		
Cucuruz (porumb)	bănăș.	89—41		—	—		
Meiu	de alt soi	73		—	—		
Hrișcă		—		4.20	4.4		
Grău	de toam.	7.93		7.9			
Cucuruz	de primă.	6.29		6.29			
Ovēs	de primă.	6.70		6.70			
„	de toamă	—		—			
„	de primăv.	—		—			
Produse diverse	Sotul			Ouzul			
				dela	pănă		
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42.—	48.—				
„	roșie	53.—	8.—				
Oleu de rap.	rafinat	39.—	39.50				
Uns. de porc	dela Pesta	57.—	57.25				
Slănină	dela țeară	—	—				
„	svēntă	1.50	62.60				
Sēu	afumată	56.50	58.50				
Prune		—	—				
Lietar	slavon, nou	18.—	19.—				
„	bănăneș	16.—	17.—				
Miere	brută	—	—				
„	galbină străcurată	30.—	32.—				
Coară	de Rosenau	—	—				
Spirt	brut	16.—	16.50				
„	Drojdii de spirt	53.50	54.—				

Cursul pieței din Sibiu.

Din 6 August n. 1893.

Hărție-monetă română	Cump.	9.74	vînd.	9.80
Lire turcești	„	10.08	„	11.15
Imperiali	„	10.10	„	10.18
Ruble rusești	„	1.29	„	1.31

Bursa de Budapesta.

Din 4 August n. 1893.

Renta de aur ung.	6—	—	—	115.50
„	4—	—	—	100.—
„	5—	—	—	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	—	—	122.—
(1-a emisiune)	—	—	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	—	—	101.—
(2-a emisiune)	—	—	—	—
Bonuri rurale ung.	—	—	—	96.50
„	croate-slavone	—	—	97.50
Obligațiunile desp. regalilor.	—	—	—	100.75
Imprumut cu premiu ung.	—	—	—	148.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	—	142.60
Renta de hărție austriacă	—	—	—	97.25
„	de argint austriacă	—	—	98.—
„	de aur austriacă	—	—	118.50
Losuri austriace din 1860	—	—	—	164.50
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	—	980.—

Nr. 3824/Plen.

[1829] 2-3

Concurs.

Pe baza regulamentului seminarial din 1892, §§. 1, 3, 6, 10 și 13, se publică concurs nou pentru ocuparea postului de **econom** la seminarul pedagogico-teologic din Sibiu.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: o remunerație anuală de 300 florini, precum și locuință, vipt, încălzit, luminat și serviciu în seminar, toate numai pentru persoana sa.

Remunerația anuală de 300 fl., se va putea urca în considerare a calificărilor superioare a economului; concurenții însă au să-și formuleze cu precizie pretenșiunile lor pentru o astfel de urcare.

Dela concurenți se cere să documenteze, că sunt Români greco-orientali, cu

studii pregătitoare și eventual cu praxă în afacerile economiei domestice; deasemenea să documenteze serviciile și purtarea morală de până acum.

Concursul instruit cu toate documentele necesare sunt a se prezenta consistorului subsemnat până inclusiv la 19/31 August a. e.

Agendele economului seminarial sunt marcate într-o instrucțiune specială, care se poate vedea în oarele de oficiu în cancelaria consistorială.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 5/17 Iulie 1893.

Consistorul arhiepiscopal.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Dr. Remus Roșca m. p.,
secretar.

La o familie germană de funcționar se primesc

Băieți în cost

cu toată întreținerea. [1686] 2-3
Strada Oenii nr. 14 în etajul prim.

A apărut:

Clara Milici

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

2 medalii de aur,
13 de argint

9 diplome de onoare
și de recunoștință

Praful nutritiv de vite
al lui KWIZDA din Korneuburg
pentru cai, bovine și oi.

De 40 de ani se folosește în cele mai multe grajduri, la lipsă de apetit la mistuirea reă, pentru îmbunătățirea și înmulțirea cantității laptelui vacilor.
Prețul 1/2 cutii 70 cr., 1/2 cutie 35 cr.

Se capătă în farmacia și băcăni.

Să se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres
Prav nutritiv de vite al lui Kwizda din Korneuburg.

[1008] 11-15

DEPOSITUL PRINCIPAL:

II/a

FRANCISC I. KWIZDA

furnizor de curte ces. și reg. austriac și reg. român, farmacist cercual în
Korneuburg l. Vena.

ARDELEANA
institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA”, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primește

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[985] 4-

- depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicare cu 5%;
- depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectua și prin post.

Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

De mulți ani ca leac de casă recunoscut ca demoliitor în dureri de podagră, reuma și de nervi.

FLUIDUL DE PODAGRĂ
al lui KWIZDA.

Prețul 1/2 flacon 1 fl., 1/2 flacon 60 cr.
Se capătă în toate farmaciile.

[1008] 11-15

DEPOSITUL PRINCIPAL:
Farmacia cercuală în Korneuburg lângă Viena.

Se se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndrăgășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndrăgășit.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Tea.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

BORSEC
în comitatul Ciuc, Transilvania. Stabiliment balnear de primul rang. În mijlocul unor păduri dese de pin ce nu se pot cuprinde cu vederea. 900 de metri deasupra nivelului mării.

Factori vindecători: Climă de munte subalpină, aer curat bogat în ozon, excelente fântâni de borviz conținând materii feruginoase și alte materii vindecătoare, calde reci fără păreche conținând acid carbonic, calde deschise feruginoase, calde puțin încălzite conținând acid carbonic, calde de foi de brad, stabiliment de hidroterapie foarte bine aranjat, masagiu, electricitate.

Începerea sezonului la 1 Iunie.

Comunicarea pentru vizitatorii băilor dela Borsec între stația căii ferate Reghinul săsesc și baia însăși e întreținută de o întreprindere de trăsuri cu chirie. A se adresa pentru prenumărare și primire la: șeful stației dela Reghinul săsesc, dl. Iosif Havranek; sau la cancelaria întreprinderii de trăsuri în Borsec.

Prețurile de transportare sunt regularizate.

Oficiu postal și telegrafic în localitate.

Cu prospect îndetaliat și deslușiri precise servește bucuros: medicul băilor Dr. Ioan de Szilvási sau direcțiunea de exploatare a băilor.
Apa minerală de Borsec se umple prin aparatele sistem Qelloffer și se astupă cu cele mai excelente și mai moderne mașini și se aduce în vânzare limpede ca cristalul.

Recunoscută ca cea mai limpede apă minerală.

Expedițiunea anuală 3 1/2 milicane de sticle.

Toate comanda se se adresează direcțiunii băilor și de exploatare.

Prețurile apei în loco în Borsec:

Pachetate în lăzi:

1 ladă 50 flacoane	la 1 1/4 litri	fl. 6.60
1 " 25 "	la 1 1/4 "	fl. 3.30
1 " 50 "	la 1 1/4 "	fl. 6.10
1 " 25 "	la 1 1/4 "	fl. 3.10
1 " 50 "	la 1 1/4 "	fl. 5.30

Pachetate în învelitoare de paie:

1 flacon 2 1/2 litri	18 cr.
1 " 1 1/4 "	13 cr.
1 " 1 1/4 "	11 cr.
1 " 1 1/4 "	9 cr.

La comanda mai mari se dă rabat.

Borsec, Maiu 1893.

[1463] 8-10

Direcțiunea băilor și de exploatare.